

PB Posten

Februar 2019

REDAKSJONSKOMITÈ:

- Øyvind Schnell
- Arne Kristoffersen (web. Ansv.)
- Håkon Rønnevig (ansv. red.)

Odd Fellow Ordenen
Gjøvik

Viktig innhold:

- * Redaktørens hjørne
- * Overmester har ordet
- * Intervju med bror Nils-Erik Lister
- * Skogsfolk, Hans Børli
- * Logens Gang
- * Hilsen fra vennskapslogen i Viborg
- * Møt så ofte du kan ...
- * Intervju med bror Storrepresentant Tore Engen
- * Etisk post, Jon Hegge
- * Kommunikasjon – logens viktigste redskap
- * Herold i loge nr. 99 Petrus Beyer
- * Alf Prøysen og Jørgen hattemaker

Stoffbank

Vi oppfordrer brødrene til å komme med aktuelt stoff til PB Posten.

Henv. til redaksjonskomiteen

v/Håkon Rønnevig, haakonroennevig@gmail.com

Redaktørens hjørne

Kjære leser

Vi har ristet av oss nytt-årsskiftet og er godt inne i år 2019. Ingen står igjen på plattformen når toget er gått. Vi følges videre inn i et år som for loge nr. 99 Petrus Beyer betyr 40 års jubileum. Siden 1979 da logen ble konstituert har et stort antall brødre kommet og gått i vårt hus. Av dem

som var med i logen fra starten av er fortsatt 5 brødre med i dag; brødrene Ingvar Berge, Oddbjørn Owren, Alf Juul, Kjell Vangestad og Knut Ebbe Kristoffersen. For dem er det en spesiell begivenhet når jubileet skal markeres lørdag 23. november.

Axel Sandemose skrev i 1933 boka «En flyktning krysser sin sti». Jeg tror ikke at logen er noen form for tilfluktsted når våre 5 brødre krysser den stien de har gått fra start. De visste lite om hva de kommende 40 åra skulle bringe. Det er derfor med stor glede vi konstaterer at logen er minst like levedyktig nå som i 1979. Det året banet de vegen sammen med flere for logemedlemmer som fulgte etter. Det er mulig at

Axel Sandemoses Jantelov i ovennevnte bok har spilt mindre rolle når logens etablerte seg det første året. I dag ser vi at Ordenens lære og brødres oppfølging av denne gir grobunn for «den omvendte Janteloven».

Jubileum i logen er en hyllest til alle som har tatt del i aktiviteter over 40 år. Medlemmer av Odd Fellow Ordenen kan i år se 200 år tilbake. Det meste av innholdet er bevart, selv om vi for fremtiden snakker om å «endre for å bevare». Det er et tankekors at vi bevarer de samme tekstene som våre forfedre innførte for 200 år siden. Mye av de samme tekstene brukes når nye medlemmer blir innviet i vår Orden. Det kan by på visse reaksjoner i fremtiden.

Morgendagens medlemsmasse stiller seg fjernt til annet enn tidens raske og effektive kommunikasjon. Folk forventer direkte, kortfattet og mer tilgjengelige tekster også i Ordenens budskap. Det er et spørsmål om endringene som måtte komme bør ligge her. Det passer godt når vi ser at utviklingen innen språk og kommunikasjon endrer seg drastisk. Mon noe av nøkkelen til å bevare Ordenens medlemstall ligger i endring av tunge tekster sammen med å bevare grunnsetningene, budordene og verdiene i de tre kjedeled.

Verden endrer seg raskere enn noen gang. Vil den endre Odd Fellow Ordenen?

Håkon Rønnevig, redaktør

HVIS

Hvis du ser en butikk med navn «ENKLERE LIV»
og blir nysgjerrig.

Hvis du blir forbikjørt av en EL-sykkel
og tenker: slik må jeg ha

Hvis køen av biler blir stadig lengre
og tida bak ratt gjør dine dager til uker

Hvis du fyller dine innkjøp i plastposer
og tenker miljø er noe andre forvalter

Hvis sommeren betyr vannscooter
og hastighet blir et mål på lek

Hvis konserten fra scenen spilles så høyt
at du aldri mer kan lytte til fuglers sang,

skal du ha sterk rygg til å se fremtiden;
som forvalter av generasjoners likevekt

Håkon

Overmester har ordet!

Kjære brødre!

Jeg vil uttrykke stor takknemlighet til valgte som utnevnte embedsmenn og til alle dere brødre jeg ser kveldene vi samles i logesal og til ettermøtet i denne perioden dere har betrodd meg mitt ansvar. Mitt ønske er at flere får oppleve det gode «indre» liv vi har i loge nr. 99 Petrus Beyer.

Vi er inne i et år der logen kan se tilbake på 40 aktive

og innholdsrike år. Det er en viktig utfordring for oss alle å videreføre det gode vi i logen har jobbet for.

Det stabile medlemstallet vitner om at vi så langt har stått vakt om arbeidet som har kommet så mange gode brødre til del. Med tanke på det rituelle i våre gradspill er det noe som har påvirkning. Ved regelmessige gjentakelser samt gjenopplevelser av vår lære finner vi nye synsvinkler og dermed utvikling som brødre av vår Orden.

Jeg trekker fram et dikt av Hjalmar Sørderberg (1869 – 1941) som jeg som student brukte i min Bachelor-oppgave:

*En venn er som et stort,
skyggefullt tre på en varm
ettermiddag – som å komme
hjem til sin egen havn
og bli møtt av sitt lands
flagg etter en lang reise.*

Ukjent

*Hvem kan forklare det spesielle
instinktet som forteller oss,
kanskje bare etter et enkelt møte,
at et eller annet spesielt menneske
på en mystisk måte betyr
noe spesielt for oss?*

A. Benson

Man ønsker å bli elsket.
Er ikke det mulig
vil man bli beundret.
Er ikke det mulig
vil man bli fryktet.
Er det også umulig
vil man bli avskydd og
foraktet.

Mennesket ønsker å være
betydningsfull.
Sjelen fryser
ved tanken på tomrommet
og vil ha kontakt
for enhver pris.

Det er i fellesskapet i Odd Fellows vi utvikler oss. Vi blir mer tolerante. Vår nestekjærlighets lære kommer gradvis frem gjennom arbeidet som blir gjort i Ordenens regi. Det å møte til logen hver 14. dag har gjort noe med meg i mitt liv både i forhold til selvutvikling og på det etiske og moralske plan. De oppgaver som jeg er blitt forespurt har bidratt til at selvtillit og selvfølelse har økt.

Jeg vet det gjelder også for mange andre brødre. Derfor er det viktig å gi denne muligheten til flere. Ser du noen i vennekretsen / bekjentskapskretsen som du ønsker dette for så nøl ikke med å invitere inn i kjeden gjennom Venneaften.

Takk til alle brødre i loge nr. 99 Petrus Beyer som bidrar i arbeidet.

**Med vennlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Overmester i loge nr. 99 Petrus Beyer
Jan Erik Karlsen**

ANSIKTSBOKEN (Facebook)

*Boka har ingen permer
med sider av trolldommens ord.
Kun ukjente sprer sine svermer
av ordflom på mottakers bord*

*Boka har ingen sider
med historier rullende fram,
tankene formidles av elektroner
fra satelitters kretsende gang.*

*Ansiktet er som et bilde,
hodet formet i sand.
Ordene brenner seg inne
som stein under evige brann.*

*Facebooks usynlige strenger
tenner gnister over tankers spinn.
Høylytt som i et larmende teater
der ord skaper følelser i sinn.*

Håkon

Intervju med bror Nils-Erik Lister

PB-Posten stiller vårt intervjuobjekt, bror Nils-Erik Lister, noen spørsmål som kan gi et større bilde av vår engasjerte, musikalske og gode bror som har endt opp med Kongens fortjenestemedalje for sin innsats. Blant annet stiller vi spørsmål om livs status, tidligere yrke, hva Ordenen har gitt ham personlig og hva han mener om logens fremtid. Dette kommer vår bror inn på i sitt innlegg.

Som den dirigent han er, har vi overlatt taktstokken eller rettere sagt redigeringen til vår bror som gir seg i kast med intervjuoppdraget på følgende måte;

Jeg er Nils-Erik Lister, 77 år, gift med Elin, 2 barn, Thomas og Maria.

Thomas bor med kone og to barn i Malvik, og Maria, som bor med mann og to barn i Hålandsdalen sør for Bergen.

Jeg jobbet i 41 år som lærer, vesentlig i ungdomsskolen, og da stort sett med musikk, matematikk og naturfag som fagområde.

Fra tiårsalder ble musikken min omfattende hobby. Aktiv i Gjøvik Guttemusikkorps ble jeg. Videre het det Gjøvik Musikkorps, som siden ble slått sammen med Gjøvik Private Janitsjarkorps til Gjøvik Bykorps.

Musikkinteressen bare økte, og dirigenteksamen har gjort at jeg hadde rundt 20 års engasjement som dirigent i Kolbu Janitsjar, Gjøvik Bykorps og foreløpig snart 20 år i Biris-

trand Musikkforening, 6 år i Fredheim Skolekorps, mangeårig medlem og dirigent i Kastad Musikkforening, noen år med koret VOX på ynglingen og 20 år som dirigent i Odd Fellow Koret Gjøvik. I 1968 var jeg også med å starte et av Norges første ten sing kor.

15 år med sanggruppa Leg og lærd - en gjeng bestående av tre leger og tre lærere - ble en svært artig aktivitet.

Odd Fellow fikk jeg litt befatning med i tidlige barndoms-år, da far var medlem i Loge St. Halvard i Oslo. Vi flyttet etter hvert til Gjøvik, og far var med i broderforeningen som hadde som mål å starte Loge Voluntas. Han var sjømann, og gikk ned under en kjempestorm høsten 1951. Han rakk ikke å være med på stiftelsen av logen, men den store hjelpen vi fikk fra broderforening i Gjøvik og Loge St. Halvard i Oslo gjorde noe med meg.

Musikken tok sin tid, men høsten 1998 åpnet det seg en mulighet for å bli medlem. Jeg fikk forespørsel fra brødre i Loge 99 Petrus Beyer, og jeg takket ja tvert. Min fadder var Harald Frøhaug, som jeg hadde kjent i flere år gjennom Bykorpset.

Jeg fikk fort ting å utføre i logen. Først i Privatnemnda, siden i spill, Seremonimesters høyre assistent, Undermesters høyre assistent og Kapellan. Jeg har også vært Organist og styrt musikken under møtene i salen.

Etter talen jeg holdt under middagen etter opptaket, lovet jeg at jeg skulle gjøre det jeg kunne for å yte mitt til logens beste. Det ble da slik at høsten 98 startet vi kor i logen, som etterhvert ble kalt PB Koret. Koret har da faktisk vært i god drift i 20 år i år. Det har vært 20 veldig givende år med opptredener for alle logene på huset, en solid mannskorklang(!) pluss litt annet, og ikke minst fem gode deltakelser på Odd Fellows korfestivaler rundt om i Norge.

Jeg må jo også legge til at bare det å treffe logebrødre i korsammenheng har vært utrolig stimulerende. Mye latter og humor, i tillegg til seriøsitet med å få til et brukbart kornivå. Ekstra artig har det vært å få medlemmer fra Loge Voluntas, i tillegg til at vi etter hvert har snekret sammen et lite orkester av gitarer og ukuleler!

Vi er nå i en situasjon der vi sårt trenger flere medlemmer. Det er akkurat nå svært vanskelig - for ikke å si umulig - å synge med tre stemmer. Derfor har vi besluttet å dele koret i to, altså i en lys stemmegruppe og en mørk, og så fikse arrangementer ut ifra det. Vi setter også vårt håp til å få med flere brødre fra begge loger, slik at vi igjen kan få til tre stemmer.

Mye av arbeid ligger under logens indre liv. En helt annen sak er hva den enkelte opplever av logens mer seriøse del - ritualene som vi hører på hvert møte, gradspasseringer og annet som hører møtene til. Ja, vi hører det samme hver

gang. Men vi møter neppe med samme sinn hver gang ... En dag går ritualene sin jevne gang, og en sitter bare og hører. Neste gang kan være helt annerledes. Du binder små deler av teksten til din egen situasjon, og finner kanskje tanker om å gjøre et eller annet bedre enn du har vært vant til.

En annen ting som jeg har tenkt mye på, er at enkelte tekster er gruelig lange. Tekstinnholdet er nok bra, men for en mottaker på kvelden etter en lang dag er muligheten for konsentrasjon borte etter noen minutter. Øynene glipper, og velmente tekster blir bare borte. Hvorfor holder våre ledere så beinhardt på dette? Vi må i en tid med nedgang i medlemsmassen - tenke mer på hva nye, yngre medlemmer vil godta. Lange tekster med til dels gammel språkføring kan fort føre til snarlig utmeldelse.

Å gjøre våre tekster mer interessante, og kanskje mer opp til vår tid, kan kanskje være en veg å gå for å holde på medlemmene? Den egentlige meningen med tekstene kan helt sikkert bli givende som bare det!

Jeg avslutter med å ønske en god framtid for Odd Fellow. Det ønsker jeg, fordi jeg sjøl har opplevd så mye positivt i logen, både av innhold, aktiviteter og kameratskap.

Med dette takker vi i PB-Posten for et flott intervju med en bror og hedersmann innen musikkens verden og ønsker ham mange gode år fremover.

Håkon R.

Skogfolk

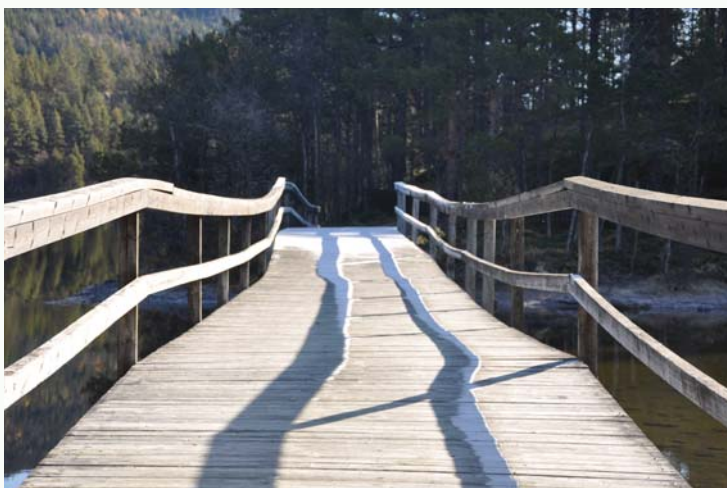
Der levde vi
på Jordens skulder
under nordlysets hvite tre.
Nordavinden plystret lavt
mellom ordene vi mumlet
på kne ved attføkne eldgroper,
mens flammen av ei fyrstikk
blafret skremt
inne i hulhåndens øde verdensrom.

Og bekken lo under svullisen
hult og meningsløst – lo
lik fangen som ble gal i fengselet.
Ingen av oss hadde varme nok til
å holde hjerte like snøbart.

2) Lovottene trakk blod
fra sprukne økseskafts litte fingrer.
Angsten for fattigkassa gikk som
et huløyd spøkelse mellom oss.
Dagene blir for korte,
i kvelder med måne lå skyggen
av snøbøyde trær
krum som dødens sigd over stien.

Ennå i dag hender det at
små milde ord
fryser i hjel i bringa mi
lik trekkfugler som kom for tidlig
til en sein vår.

Hans Børli

Logens gang i nr. 99 Petrus Beyer

Torsdag 22. november 2018 var det duket for «Venneaften» med 6 gjester annonsert i forkant. Det viste seg at 3 av dem møtte mens resten måtte melde avbud. Det ble et kort møte i salen der ny Herold ble utnevnt. Denne rollen som ny embedsmann i logen skal vi komme nærmere tilbake til. Formann i Redaksjonsnemnden, undertegnede, ble formelt overrakt embedet før salen ble klargjort til den delen som omfatter introduksjon av Ordenen og logen.

OM leste opp en søknad om opptak som det stemmes over seinere.

På ettermøtet ble det underholdt med musikk av Håkon Rydland fra Valdres og samtidig servert kaffe og kringle. Det vanket noen historier og ble fremført nyttig informasjon til de fremmøtte brødrene.

Torsdag 6. desember 2018 ble det under høytidelig handling overrakt 25 års Veteranjuvel til bror Jostein Sørum. På ettermøtet ble det servert tradisjonell rakfisk med tilbehør. Etter at en rekke talere hadde fremført hyldest til jubilanten fikk den ferske 25-års Veteranen bror Jostein Sørum ordet. Han nevnte sin egen tid i Politiet og bakgrunn for og tidspunktet han ble tatt opp i Ordenen. Han takket for det høytidelige ritualet han fikk nærhet til og selv opplevde. Som tidligere vitne til liknende rituelle handlinger mente han at han fikk med seg en dypere forståelse av innholdet denne gangen.

Jubilanten la vekt på at møtet i salen og ettermøtet i spisesal og salong var like viktige hver for seg. Det vitnet rakfisklaget om da det også vanket noen gode historier i en svært så trivelig atmosfære.

Det er grunn til å takke vår Undermester i hans vertskapsrolle der han loser ca 50 fremmøtte brødre gjennom måltidet. I etterkant blandet kaffekopper og lodder seg i skjønn forening og etter hvert ble gevinster delt ut til heldige vinere.

Lørdag 8. desember 2018 juleavslutning. Kvelden var forbeholdt påmeldte brødre med /uten følge til tradisjonell juleavslutning. Det var gledelig stor påmelding denne gangen – 74 ialt. Året før ble liknende kveld avlyst av manglende påmelding. Denne kvelden bekreftet at det so-

siale elementet har en sentral plass i logelivet gjennom en lang og forventningsfull adventstid. Kvelden ble svært vellykket både i salen og under festmidagen etterpå.

Torsdag 3. januar 2019

På ettermøtet ble det holdt foredrag av oberstløytnant Silje Nythun rundt Cyberforsvarets base- og alarmtjenester på Jørstadmoen. Hun kom inn på organiseringen av Cyberforsvaret som består av 1200 årsverk på over 50 steder i Norge innenfor alle forsvarsgrener. Utfordringene er daglige trusler som i vesentlig grad består av «den nysgjerrige hackeren», fremmed statlige aktører innen spionasje og digitale angrep. I mindre grad ligger økonomisk gevinst bak.

Farene er til stede ved at fremmede programmer kan få tilgang til kraftverkposisjoner som stenges med følge av at byer blir mørklagt. Banksystemer er også utsatt og det samme med systemer i bruk innen næringslivet.

Cyberforsvarets oppgave er å være leverandør av IKT-tjenester, kommando- og kontrollsystemer og kommunikasjonsløsninger til Forsvarets avdelinger i inn- og utland. Utover det er det å drifte og vedlikeholde Forsvarets lands-

dekkende infrastruktur, beskytte Forsvarets sambands- og IKT-systemer mot digitale trusler og cyberangrep.

Videre har Cyberforsvaret ansvar for å produsere spisskompetanse i form av datateknikere og cyberoperatører og være pådrivere for digitalisering av Forsvaret.

Mandag 14. januar 2019: Nyttårsloge med besøk i loge nr. 35 Arnica.

Torsdag 31. januar 2019: Arbeidsmøte.

På ettermøtet til snitter og kaffe ble det holdt foredrag av Dag Landmark, tidligere bokhandler i Gjøvik. Foredraget ble en blanding av slektsledd, byhistorie og egne erfaringer fra et langt liv som bokhandler. Tiden som kirkeverge i Gjøvik ble holdt utenfor. Dag startet helt fra 1895 da faren ble født, vokste opp på sørlandet og etterhvert i 1919 kjøpte bokhandel-virksomheten i Hunnsveien 2. Sønnene Stein og Dag gikk etter hvert inn i en voksende forretning som holdt til i egen gård. Foredragsholderen krydret med flere morsomme historier fra krigens dager. I 1964 overdro

faren Arne Landmark virksomheten til sønnen Stein som i 1999 gikk av som leder for en blomstrende butikk, 60 år gammel. Med Dag som leder vokste bokhandelen videre inntil Gyldendal forlag med sin nye strategi kjøpte opp bokhandels-virksomheter.

På anbefaling fra styreleder Rolf Bjørn Bakke solgte Dag hele virksomheten og trakk seg ut. En del av byens historie fikk sin avslutning.

Dag Landmark oppfordret brødrene til å skrive opp ulike valg som er gjort gjennom livet så langt og tenke gjennom hva som førte til disse valgene.

Dette ble også avslutningen på et interessant og humoristisk foredrag foran en svært lydhør forsamling.

Torsdag 14. februar 2019: Gradspassing.

Disse fikk sin tredje grad: f.v. Thorstein Nilsen, Bjørn Haugen og Tom Ove Malmin her med lykkeønskninger fra Overmester Jan Erik Karlsen

Odd Fellow Ordenen på Facebook:

**TENK :
EN GANG FØR DU HANDLER**

TO GANGER FØR DU TALER, OG

**TRE GANGER FØR DU SKRIVER
NOE PÅ FACEBOOK**

En hilsen fra vår vennskapsloge nr. 119 Erik Glipping, Viborg:

Et travelt forår i Viborg . . .

Kære norske brødre,

Selvom vi har taget hul på årets anden måned, vil jeg til-lade mig at bringe et "Godt nyt logear" fra os brødre i broderloge nr. 119 Erik Glipping.

I denne hilsen fra Danmark vil jeg fortælle jer en smule om, hvad forårets arbejde i vor loge bringer af spændende oplevelser. Det bliver nemlig et oplevelsesrigt og travlt halvår.

Skifteår – nye embedsmænd

2019 er året for valg og installation af nye embedsmænd i alle ordensinstitutioner i Danmark.

I Erik Glipping har vi allerede i januar gennemført valget. En spændende proces, da der faktisk var kampvalg om sekretærembedet. Vi får nyt blod blandt embedsmændene, idet broder Lars Staun-Jakobsen er valgt til logens kommende sekretær. Foruden broder Lars er de valgte embedsmænd: Overmester – nuværende undermester – Niels Laursen, undermester – nuværende sekretær – Peter Schøler, og genvalgt broder kasserer Jan Duelund og skatmester Per Olesen.

Vi venter nu spændte på, at den nye embedsmandsgruppe

installeres den 10. april 2019, og kommer i gang med de næste to års arbejde. En periode, hvor der skal være stor fokus på tilgang til logen, fastholdelse af vore brødre og gennemførelse af spændende arrangementer og aktiviteter – blandt andet et besøg hos jer i Norge.

Jubilæumsår

2019 bliver et sandt festår hos os med to jubilæer, der er helt sammenfaldende.

25. april fylder vor loge 10 år og dagen efter 26. april kan vi fejre Odd Fellow Ordenens 200-års jubilæum.

Begge markante milesten for vores loge – og som vil blive fejre behørigt.

Ordenens 200-års jubilæum fejres givetvis også hos jer i Gjøvik. I Viborg samarbejder alle 4 Odd Fellow loger (vi er jo 2 søsterloger og 2 broderloger) om fejringen af jub-læet.

Det markeres med åbent hus i Ordensbygningen, hvor vi inviterer byens borgere ind fra gaden. Dette sker i øvrigt i samtlige ordensbygninger i Danmark den 26. april. I løbet af dagen vil der ske donation af en sum penge til 2 udvalgte organisationer fra lokalområdet.

Lørdag den 27. april 2019 indbydes alle ordenssøskende og deres ledsagere til en fælles brunch, hvor vi sammen fejrer jubilæet med god mad, sang og hyggeligt samvær.

Sammenfaldende med Ordenens jubilæum glæder vi os meget til at fejre vor egen loges 10 års stiftelses-dag.

Ja, tiden går, og os, der var med ved logens instituering 25. april 2009, forstår vel dårligt, hvor de 10 år er blevet af. Der er sket meget i de 10 år. Logen har vokset sig større (nu 46 medlemmer) og er absolut levedygtig.

Den 1. maj 2019 fejrer vi logens jubilæum og de fremsy-nede brødre, der skabte vor loge, ved en festloge, hvor brø-dre og indbudte gæster deltager. Et par uger senere samles vi, brødre og ledsagere, til en hyggelig fest med god mad, musik og dans.

Ja, ser I, kære brødre, det bliver et spændende og oplevel-sesrigt forår i Viborg. Når dertil lægges, at vi netop har genoptaget en kær broder, tildeler 4 brødre Sandhedsgra-den sidst i denne måned og i marts hædrer broder storre-præsentant Mads Salling med Ordenens 25 års hæderstegn, så kan vi vist kun sige, at foråret bliver en fest.

Og så kan vi samtidig glæde os over, at foråret snart kom-mer med lys, luft og lune.

Gode brødre i Gjøvik, her fik I et indblik i, hvad vi i Viborg i tiden arbejder med af gode og festlige logeaktiviteter.

**Med broderlig hilsen i VKS
Peter Schøler, sekretær**

Møt så ofte du kan . . .

Disse ordene knytter seg til ditt første møte med logen. Det er ikke særlig avklarende å utdype dette med: «du er forpliktet til å møte så ofte du kan», heller ikke ordene: «er du først medlem av loge nr. 99 Petrus Beyer må du møte opp siden det er en forutsetning for Ordenens læring» ...osv.

Vi er i ulike faser av alder og utvikling. Disse fasene viser vår modenhet og blant annet vår evne til å skape tillit mellom oss selv og andre. I vårt logefelleskap er sammenhengen mellom tillit og fremmøte en sentral faktor både for logens egen utvikling, men også for hver enkelt. Vi kjenner til at det noen ganger ikke passer å møte. Enten er noen av oss bortreist eller syk, et barnebarn har bursdag eller f.eks. at det byr imot å trekke i galla.. Noe annet blir det å nesten aldri møte, bare helst når det serveres rakfisk eller deles ut en sjelden veteranjuvel.

Det er ikke alltid sikkert at årsakene til fravær er familiær eller jobbmessig. Vi har som regel minst to valgmuligheter. Det ene er å skape og opprettholde absolutt tillit mellom oss selv og logefelleskapet, det andre er at vi ikke tar det så nøye i logesammenheng og prioriterer heller bruk av tid til andre ting på egne premisser. For de som bruker Odd Fellow alene til en form for sosial anker vil dette også være viktig. Det er når vi avsetter alle logekveldene til fremmøte at vi opplever hvilken betydning logen har på flere viktige spørsmål.

Det hender at vi får lyst til å forandre mennesker. Det går som regel dårlig. At vi kan forandre oss selv er mer gjennomførbart. Det er og selve kjernen i Ordenslivet. Usikkerheten i dette kan være at det tar tid. Stegene for læring og utvikling finner sted hver enkelt av terminens logekvelder. Vi trenger å bli stadig påminnet verdier vi skal vokse med, stein på stein. Jeg vil også kalle det å sikre logeføringer for egen person. Møtet med brødre er en stor berikelse både i sal og i etterkant. Det merkes at felleskapet har tillit til deg

når du møter. Du skaper selv tillit ved å være tilstede. Som mennesker reagerer vi ulikt på ting i logen. Det indre hierarkiet som noen vil kalle det, kan lett oppfattes som en skygge av verden utenfor der utnevnelser skjer etter bestemte kriterier. Ikke alle innenfor logen er komfortable med utnevnelser. Likevel er det viktig å få fram at uansett hvem som måtte sitte i embeder eller nevnder, så er logens dynamikk at hver enkelt skal kunne utvikle seg selv uansett utgangspunkt. Det er nettopp dette som er selve logens aktivum og utvikling – det som skjer i møtet med hver enkelt og logefelleskapet.

Å tjene logen er det viktigste målet for alle brødrene. Det er vår måte å vise at vi alle har et eierskap til den. Det gjør det mulig å gro innenfor logens egne grunnsetninger – nettopp gjennom å møte så ofte som mulig. Det finnes ingen fraværsprotokoll, kun fremmøteprotokoll.

Det hele hviler på at det faktisk er en tillitssak. Vi vet at tillit kan være tilstede på et papir eller i form av en ed. Likevel er tillit noe vi først og fremst skaper gjennom våre handlinger. Tillit kan også tapes når kriterier ikke lenger oppfylles.

Vi vet at livet byr på mange sider, tap av kjære, sykdom, store begivenheter, økonomiske problemer, skilsmisse, jobboppsigelser osv. Medlemskap i vår Orden står der som en skulder mot mange av livets harde og vonde sider. Det vi er med på i vår Orden vil veie som en ballast i eget liv. Vi står stødigere i et felleskap basert på vennskap, kjærlighet og sannhet enn om vi står utenfor.

Gi derfor felleskapet og deg selv ditt eget aktivum: Møt så ofte du kan.

Du vil aldri angre !

Håkon R.

Bildet fanger opp solnedgangen – den blå timen - med havet som kulisser.

Intervju med bror Storrepresentant Tore Engen

Denne gang var det ingen støvsugerselger som ringte på ytterdøra. Tore i sin høye skikkelse utenfor var ventet til noen kaffekopper og en samtale.

Det tok ikke lang tid før vår bror var i gang med temaet styrkelse og ekspansjon. Han refererte til den gang han bare hadde 2. grad og UM leste opp utdrag av lovverket i Ordenen. Dette mener Storrepresentanten bør inngå som del av opplæringen i salen fra tid til annen.

Tore og kona har to utflyttede voksne barn og bor på Mjøstunet i Gjøvik. Allerede som 17-åring dro Tore til sjøs. Før han pakket skipssekken for siste gang hadde han avansert til motormann på skip som gikk mellom Rotterdam og Amerika. Det gikk ikke lange stunden før Tore som 20-åring giftet seg – i dag for 52 år siden. Han jobbet i Adidas i 10 år, deretter import og salg av støvsugere før han de siste 19 årene satset på eget selskap som kjøleentreprenør.

Som med 28 andre medlemmer ble Tore oppsøkt av bror Ingvar Berge med spørsmål om å bli med i logen. Tore viste ingenting om Odd Fellow Ordenen da han 25. oktober 2001 møtte opp i Ordenshuset til opptak.

Han forsikrer at han likte seg fra første dag. Det er et tankekors at det verken fantes venneaftener eller spørsmål om markedsføring på veien inn i Ordenen den gang.

Tore nevner at oppgaven hos Storrepresentanten er å være bindeleddet mellom Distriktsrådet og logen og følge med i saker som dukker opp.

På spørsmål om hvilken betydning det har hatt i livet så langt å være logebror svarer bror Tore Engen:

Det har betydd mye fra dag 1. Jeg har trivdes i logen og tatt på meg de verv jeg er blitt spurt om å ta på meg. Innholdet i begrepet personlig utvikling er blitt en viktig del av brorskapet mitt og holdning til andre mennesker er forsterket i positiv retning.

Hva betyr det personlige engasjementet i logen? Bror Tore svarer at en frivillig organisasjon som Odd Fellow Ordenen er personlig engasjement helt nødvendig for at logen kan eksistere. Vi spør videre om det er håp for logen i fremtiden. I den sammenheng presenterer Tore en prognose over fremtidens gjennomsnittlige medlemstall og alder i logen. Vi viser denne nederst på sida.

Siden det ikke var en støvsugerselger som entret inngangsdøra denne gang, fikk vi en hyggelig prat som dreide seg om flere forhold.

Når vi kommer til spørsmålet om hvem bror Tore Engen vil sende en hilsen til har han følgende svar:

Jeg vil gjerne sende en hilsen til Ingvar Berge som ble min fadder. Så har jeg et ønske til. Jeg sender også en hilsen til vår nyeste innvidde bror Kjetil Myrberg-Hoff. Jeg håper han føler seg inkludert i vår loge og broder-felleskap og vil ønske ham lykke til.

Statistikk kan være et spennende kunnskapsfelt, forteller bror Tore, særlig når det dreier seg om logens kommende tilstand når det gjelder medlemsmasse. 7.11.2018 foreligger følgende innlagte data pr. 10 siste år om loge nr. 99 Petrus Beyer:

Justert prognose	Data	
Dagens situasjon:	Data	
• Forventet årlig utmeldelser		
30 år fram i tid	2,8	1,8
• Forventet snittalder avgang	54	54
• Forventet antall årlige innvielser	3,4	4,5
• Forventet snittalder på innvielser	49	47
• Logens snittalder i dag	68	68
• Logens medlemstall	87	87

Vi ser at årlig avgang/utmeldelser justeres ned med 1 og årlige innvielser justeres opp med 1,1 og snittalder ved innvielser synker med 2 år blir konsekvensene svært markante 30 år fremover.

Under dagens situasjon vil antall medlemmer synke til 70 om 10 år, 60 om 15 år og 50 medlemmer om 20 år uten de justerte tallene.

Dersom bildet justeres med ovennevnte tall vil prognosen bli markant forskjellig, dvs. at medlemstallet øker til 94 om 10 år, og vil synke når medlemstallet har nådd 96 etter 20 år. Skal vi stole på prognosen er det ikke snakk om skippertak og rekruttering av 5-10 brødre i året. Får vi inn 2-3 kandidater i året med litt lavere snittalder beholder vi den utviklingen tallene over viser oss.

PB-Posten takker bror Storrepr. Tore Engen for at han stilte til en hyggelig samtale. Vi ønsker vår gode bror all lykke til videre.

Håkon R.

Etisk Post - Innslag

Også denne gang tar vi med et innslag under Etisk Post som ledd i å styrke vår egen bevissthet rundt våre forpliktelser som Ordensbrødre. Innlegget bærer preg av passert nyttår og nyheter der ute som er kommet noe på avstand.

Etisk Post av bror Kapellan fra møte 3. januar 2019

Det har vært et godt år i logen med mange hyggelige og gode møter. Frammøte har også vært bra selv om vi alltid kunne ønske at det hadde vært enda bedre.

Men rundt oss har det vært mange triste og vanskelige hendelser. Nyhetsbildet har vært dystert til tider. Det alle nå husker er hendelsen i Marokko med ei norsk og dansk jente. Det gode møter utfordringer i møte med ondskapen. En ondskap som synes å bli mer og mer brutal. Man kan spørre seg om hvorfor dette skjer, men noen entydige svar er det ikke lett å finne. Hva kan man egentlig gjøre for at det ikke oppstår slike hendelser på nytt?

I vår lærdom gjennom ritualene går ordet toleranse som en rød tråd. Toleranse defineres som det å tåle, utholde og vise forståelse. Toleranse er også å vise vilje til å sette seg inn i andres meninger og godta disse og retten til å ha dem.

Det er ikke lett i dag å være tolerant hvor hatet, mistroen, egoismen og ubarmhjertigheten synes å dominere i store deler av verden. Dette skjer ofte på grunnlag av trosretninger.

Fra de eldste tider så har menneskene alltid hatt behov for å tilbe og søke hjelp hos et høyere vesen. Hos primitive folk kunne dette være hva som helst, som sola, ilden, månen

eller stjerner. Dagens siviliserte samfunn har sin religion, sin tro som kommer fra historiske hendelser. Store personligheters forkynnelse som f.eks. i kristendommen og islam kombinert med det moderne menneskets evne til å tenke og resonnere hører ofte inn under et høyere vesen.

Så kan man jo spørre seg om min tro er den eneste som kan tåles? Nei, vi skal selvfølgelig respektere andre kulturer sin tro og overbevisning og den menneskerett som trosfrihet er. Derfor finner vi ikke noe i våre ritualer som binder oss til en bestemt religiøs tro. Vårt broderskap godkjenner og respekterer hvilken som helst religiøs overbevisning bare de er ydmyke over naturens skaperverk og erkjenner et høyere vesen som skaper og opprettholder.

Odd Fellow Ordenen lærer oss at arbeidet med oss selv og for andre er grunnlaget for vår Orden. Alle mennesker er medlemmer av en og samme familie. Og som familiemedlemmer bør vi beskytte hverandre uten fordommer raser imellom i verden i dag. Naturen har gjort oss forskjellige i farge og vi bor under forskjellige himmelstrøk, men vi er alle født på samme jord under samme sol. Derfor har vi ingen rett til å stemple en annen som et mindreverdig menneske. Men selv om vi tilhører samme familie er vi selvfølgelig ulike på mange måter, ikke minst pga. nedarvede anlegg ulike oppvekstkår osv.

Toleranse har en viktig plass i vår Orden. Den er en av de ledende prinsipper i vårt ordensliv, et prinsipp som setter sitt preg på hele logearbeidet.

Men hvordan kan vi som logebrødre bruke vår lærdom i møte med andre?

Gjør mot andre det du vil at andre skal gjøre mot deg. Toleranses fiende nr. 1 er egoismen, selvisheten, egenkjærligheten.

Et lite utdrag av kongens nyttårstale er også noe vi kan ta med oss.

«Til dem som tenker at ingen bryr seg om hva jeg gjør fra eller til, vil jeg si:

Akkurat ditt smil kan gjøre en forskjell for et menneske du møter på gaten.

Akkurat ditt vennlige ord kan skape en bedre dag for en annen.

Og akkurat din omtanke kan utløse nye gode handlinger».

Han mente også at vi kan lære mye om oss selv når vi møter andre mennesker:

Så får vi håpe at det lille vi som brødre kan bidra med kan gjøre verden til et bedre sted å være dette året vi nå har startet på.

Takk

Jon Hegge, Kapellan

Kommunikasjon - Logens viktigste redskap

I alle Ordenens loger finnes insignier og regaler som avgir en form for signal mellom logemedlemmene hvor du rollemessig står i Ordenens loger og leirer. Dette er en form for kommunikasjon.

Det er mange måter å kommunisere på. Ser vi på klassiske utgaver av fange-litteratur er banking i cellevegger en uttrykksmåte. Vi har tidligere vært inne på betydningen av håndtrykk mellom to og hva det innebærer. Kroppsspråket vårt har også sin måte å meddele seg på enten bevisst eller ubevisst. Godt innarbeidede seremonier uttrykker ofte et helt register av tankegods. Ikke minst utfordrer musikk vår indre tankeverden.

Kommunikasjon mellom mennesker har hatt en eksplosiv utvikling som følge av teknologi og fortsetter bare videre. Det gjelder informasjonsbehandling via mobil- og internettet på alle områder. Verden har blitt et ras av kommunikasjon på godt og vondt. Jeg viser til innslaget om Cyberforsvaret under «Logens gang» og utviklingen av en hemmelig nettportal for Ordensmedlemmer.

Formell og uformell kommunikasjon mellom brødre går som en rød tråd gjennom alle våre aktiviteter i sal og på ettermøter. Hvilken betydning har det for deg som bror?

Vi vet en del om «kommunicare» eller kommunikasjon, dvs. den prosessen som har tankens enhet som mål. I lærebøker snakkes det om verbal og non-verbal kommunikasjon, om en-vegs og to-vegs- og dobbel kommunikasjon. Vår kommunikasjon er også formet i overført betydning som «voksen-barn», «voksen-voksen» eller «barn-voksen». I det ligger måten vi kommuniserer til hverandre på, noe som avspeiler holdninger og forutinntatte meninger.

PB-Posten er en skriftlig en-vegs kommunikasjonsform. Svakheten innenfor mottakere av nettavisa er at det ikke er tilbakemelding uten ved spesielle tilfeller. En tale ved brodermåltidet er også envegs og innebærer som regel applaus og heving av glass. Taleren vet ikke om budskapet

når frem og heller ikke om applausen gjelder ham i forhold til talens innhold og styrke. Uansett -alle ganger er det en høflighetsgest.

Tause mennesker skaper såkalt intern kommunikasjon rundt seg, dvs. noen tenker på mulige årsaker til deres taushet og legger dem fakta som ikke eksisterer. Gode og dårlige ledere er ofte lett å skille mellom, men en hovedregel er at gode ledere ofte er dyktigere til å kommunisere med dem de leder enn andre.

Kommunikasjon i vår egen loge er helt sentral i aktivitetene og et viktig redskap til å nå mål. Noen vil sammenlikne kommunikasjon med sting som får felleskapet til å likne et ferdigsydd lappeteppe. Vi er mange forskjellige medlemmer som har tilhørighet til det samme felleskapet, den samme Ordenen og de samme verdiene. Vi skaper tilhørighet til miljøet gjennom å bidra på hver vår måte slik at lappeteppet får den harmoni og struktur den er tiltenkt. Vi utgjør alle en bit av dette puslespillet.

Jeg har ved noen anledninger deltatt i andre logers møter og observert kommunikasjon. Det første jeg legger merke til er om «alle kan snakke med alle», eller om det er noen som i kraft av sin posisjon, stilling eller personlige motsetninger heller til å danne en slags tilbaketrukket indre gruppe fra det øvrige felleskapet. I slike tilfeller er det vanskelig å få struktur og harmoni i lappeteppet. Kommunikasjon skaper nettopp trygghet og åpenhet for alle, det som skal til for å vokse og utvikle seg som menneske innen logen.

Det er en kjensgjerning at vi alle har sagt ja til våre felles forpliktelser og den læringsformen logens budskap blir presentert gjennom. Læring skjer i salen når vi møtes til logekvelder og samvær som skjer på ettermøter. Vi tar med oss en bit av helheten hjem.

På hjemvegen er det kanskje den gode samtalen som ligger øverst i sekken?

Håkon R

FORANDRING

Jeg vil hilse forandring
velkommen
Ta handa ut av lommen

Omfavne det nye
selv om det innimellom
er litt mye

Som Mr. Frost skrev
på den tiden da man brukte
brev

«En ting har jeg lært om livet
Det går videre»

Jeg vil hilse forandring
velkommen

R.T.Zlem2019

STRUTSEN

Jeg vil ikke følge strutsen praktikk
Begrave mitt hode for saklig
kritikk

Jeg vil ikke beskyttes i silkepapir
for en real sannhet som kanskje
svir

Man garves og modnes i
barskere kår
og vokser i styrke av motgang
man får.

Ukjent

Herold i Loge nr. 99 Petrus Beyer

Som kjent har Storlogemøtet sommeren 2018 i Odd Fellow satt i verk opprettelse av Herold i hver enkelt loge rundt i landet. Mindre kjent er oppgavene som utnevnte Herold i vår egen loge skal befatte seg med og hvilket formål som ligger bak. Derfor ønsker vi i PB-Posten å formidle det vi foreløpig vet er bestemt rundt den nye rollen.

Fra Stor Sire følger denne oversikten:

1. Logens hjemmesider:

Herold i loge og leir skal sørge for at det forefinnes en **hjemmeside** som er i tråd med Storlogens retningslinjer og i samarbeid med OM sørge for at hjemmesiden er oppdatert med relevant informasjon.

2. Logens aktivitet på sosiale medier (Facebook):

Etter oppdrag fra OM etablere **intern hemmelig gruppe** på aktuelle sosiale medier.

Å føre tilsyn med gruppen, være administrator/moderator i henhold til forskrift for sosiale medier/internett gitt av Storlogen og spesielt overvåke at uvedkommende ikke gis tilgang, samt umiddelbart å blokkere medlemmer som forlater logen. Herold plikter å holde seg underrettet om logens tilgang og avgang av medlemmer.

3. Herold bistår OM med utarbeidelse av **informasjonsmateriell** eksternt og internt, viderebefordrer sammen med OM all relevant informasjon fra Storlogen, samt annen relevant informasjon til medlemmene på logens egen kommunikasjonsplattform.

Herold skal i samarbeid med OM være **mediekontakt** etter Storlogens retningslinjer, lede arbeidet med mediemessig krisehåndtering og **lede logens redaksjonsnevnd (PB-Posten)**

Nøkkelordet i Herolds utfordringer ligger i kommunikasjon internt og eksternt.

Vi vet at vår Orden er inne i en omveltningstid, noe vi i vår loge ikke alltid har lett for å se. Vi har mange ganger tatt opp temaet rekruttering her i avisa og skal ikke gå videre i dybden.

Herold er en gammel tittel som betyr «utroper». Hensikten i dag med å opprette dette embedet er først og fremst å forsterke bidraget til å utarbeide informasjon og kunnskap samt skape interesse og motivasjon hos kommende generasjoner. Et moderne begrep som benyttes i slike sammenhenger er Promotion (PR). Vanligvis gjelder dette innen salg og markedsføring i næringssammenheng. Vår hensikt er å vinne nye medlemmer i fremtiden for å sikre at vår Orden og loge lever videre. Da er det viktig å få fram hva vår Orden og loge faktisk står for. I læring og utvikling er dette også en styrke for medlemmene når vi kommuniserer mer internt. Vi bevisstgjør når vi setter ord på vår egen erfaring i fra logen, noe som vil påvirke når vi deler den med andre.

Ser vi på eksisterende medlemmer er de alle fleste blitt rekruttert av brødre i den lokale logen. Det innebærer spørsmål om magesfølelse og intuisjon når vi søker svar på

hvem som passer inn. Det finnes så vidt vites ingen garantert oppskrift. Vi har så langt lagt vekt på det frie ordet i møte med mennesker ansikt til ansikt – når informasjon og kunnskaper om Ordenen i etterkant innbyr til et kommende medlemskap.

Kan vi derfor se for oss at Ordenen og logen blir markedsført gjennom annonser i aviser, tinglyst på internettkanaler eller lansert som TV-annonse? Selv om mange mennesker der ute har hørt om oss er det ikke sikkert de vet hva vi står for. Dette tomrommet kan fylles opp med å publisere kjerneverdier og praktiske opplysninger om Odd Fellow Ordenen f.eks. på nett. Hensikten er å løfte Odd Fellow inn i fremtiden med håp om å bevare det flotte vi er med på. Kanskje de der ute i sterkere grad får øynene opp for verdien av vårt felleskap. Kombinert med allerede eksisterende venneaften er det duket for en sammenhengende modnings- og rekrutteringsprosess for nye logebrødre.

Som dugnad rundt en «tankesmie» når det gjelder markedsføring av logen vår vil jeg invitere brødre til å komme med forslag rundt følgende:

1. Hva bør vi informere om rundt vår loge og Orden ?
2. Hvem er det vi ønsker inn i vårt felleskap på Gjøvik?
3. Hvor finner vi kandidatene – hvordan når vi fram til dem?

Vi er takknemlig for forslag som bes sendt til:
haakonroennevig@gmail.com

Håkon R.

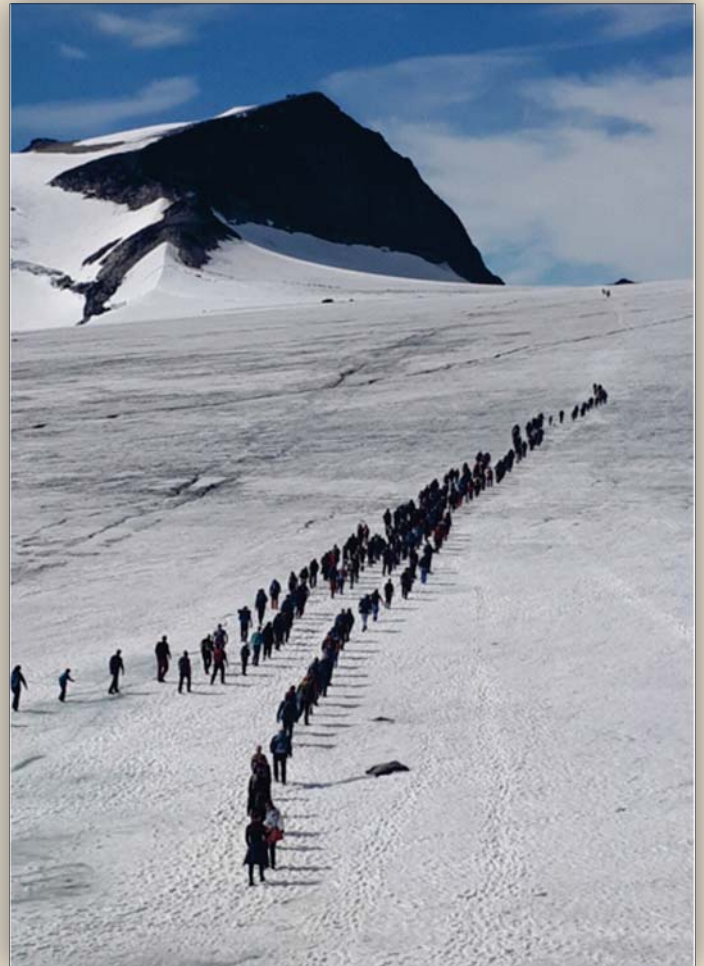
Nytt medlem av redaksjonsnevnden

Det nærmer seg 2 år siden undertegnede ble utnevnt som formann i redaksjonsnevnden for 2 år. PB-Posten er blitt et slags miljøanker for logemedlemmer. For å styrke bladet ønsker vi oss et nytt medlem (gjærne datakyndig og med skrivekløe) som kan tenke seg å bli en del av redaksjonen. Vi kan dessverre ikke tilby pensjonsordning eller lønn etter avtale men en svært spennende måte å tjene logen på for den som vil ha ett ord eller to med i laget.

Kontakt OM eller redaktøren -
haakonroennevig@gmail.com

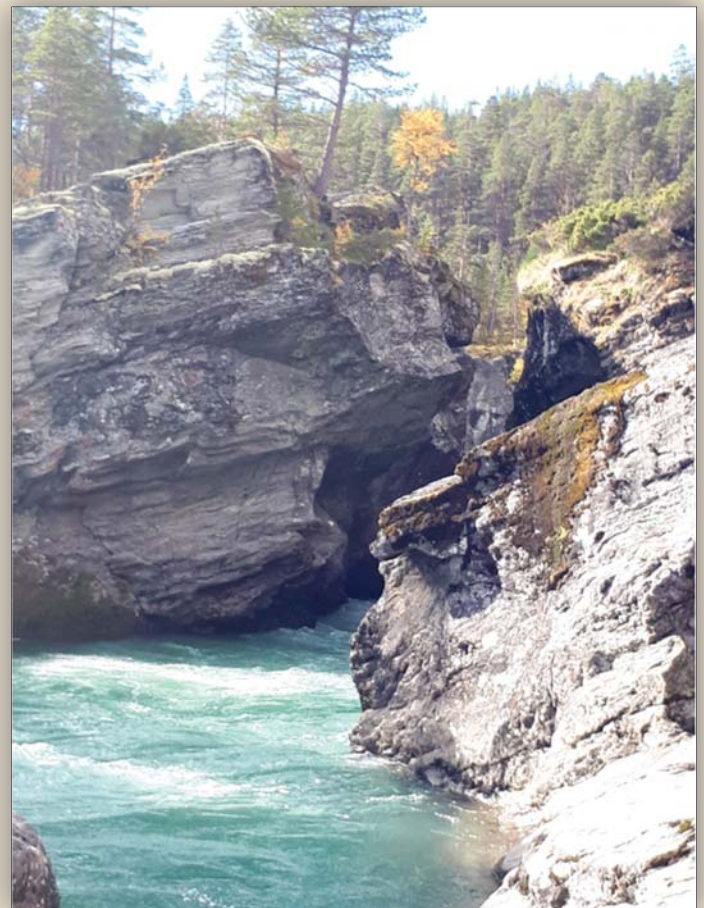
På verdensarvlista UN

Det er typisk norsk å være god men i flokk ??

Den er sterk som står alene ...

Ridderspranget, eller i elva

Alf Prøysen, opprinnelig Alf Olafsen, født 1914 på husmannsplassen på Rudshøgda, død 1970

Visekunstner og forfatter Alf Prøysen er en folkekjær og kjent dikter her fra distriktet. Han trenger ikke nærmere presentasjon. Hva budskapet i fortellingene og visene hans inneholder er det nokså delte meninger om. For oss som er knyttet til Odd Fellow Ordenen kan det være verdt å trekke fram at dikteren prøver å belyse bakgrunn for det samfunnet folk lever i. Det kan ha en viss betydning når vi skal forstå vårt eget samfunn. Riktignok levde dikteren i en periode med store sosiale forskjeller. Vi snakker om en tid med store ulikheter i levekår og livsgrunnlag. Det er rimelig grunn til å anta at menneskers væremåte eller adferd er den samme som den gang Alf Prøysen vokste opp på Rudshøgda.

Vi lever i et samfunn med et tresifret antall milliardærer i landet vårt. Det gir også en målestokk når bakteppet av millionærer tas med. Hva Alf Prøysen ville ha sagt om dem vet vi ikke, men de kan neppe sammenliknes med «Kong Salomo» i Alf Prøysens dikterverden. Vi er ikke lengre et folk av husmenn og storbønder. Ansvar for mennesker i samfunnet ligger i stor grad hos offentlige myndighetene og ikke hos den enkelte borger. Det kan tyde på at det er blitt et kaldere og mindre medmenneskelig samfunn slik mange opplever hverdagen. Det er grunn til å spørre om Alf Prøysens diktning i dag vil overleve de neste års generasjoner. Det historiske arkiv inneholder et levende bilde på sider av hva vi kjenner oss igjen i dag. Han er blitt en del av vår kultur og har etterlatt seg spor i snart 50 år.

Ikke alle har fått med seg Alf Prøysens «Jørgen Hattemaker». Det er den visa min generasjon har vokst opp med ved radioapparatet. Refrenget «sola skinn på deg, så skuggen fell på meg, og graset er grønt for æille» har gitt noen flere refleksjoner med åra. Vi kan stille mange hva og hvordan spørsmål når livet brettes ut i sin helhet. Om skjebnen er uransakelig er Prøysen opptatt av å vise fram bilder av livet slik det fremstår. Levekår er blitt et ord med langt mindre bitterhet i dag. Så kan en spørre hvorfor nettopp Jørgen Hattemaker?

Tidene har jo forandret seg. Velferd og velstand overgår bilder i visa. Noe av svaret mener jeg må ligge i at vi mennesker er de samme og at kanskje Alf Prøysen krever like fullt at vi behandler hverandre som medmennesker – uansett hvordan tidene endrer oss fra de som var avhengig av fattigkassa til vår tids velferd, velstand og rikdom.

Om vi ikke får det gjennom media så har vi kanskje opplevd det i vårt eget liv; ensomhet, mangel på forståelse og empati, følelse av å ikke bli sett og ikke minst mangelen på vennskap. Forståelse av de verdien som er så viktige å ha som «følgesvenn» gjennom logefelleskapet er noe vi utvikler gradvis i vår egen loge. Når vi ser på dybden i dette skjønner vi at livet er mer enn Jørgen Hattemaker og Kong Salomo. Likevel ...

livet er dessverre det også ...

Håkon R.

*Ja fyst vil je få nevne min stilling og min stand
Je står og svarver hatter i Salomon sitt land.
Sjøl bær je navnet Jørgen så skilnaden er stor
og både je og Salomo kom nakne til vår jord.*

*Når liljene på marken i fagre blomstring står
og alle himmelens fugler sin glade triller slår
Je nynne samme strofa i Hattemakers grend
og morgendagen Salomo, hva vet vel vi om den.*

*Har Salomo sitt måltid med vin og fylte fat
Je sug på tørre skorper og kaller det for mat,
men det vi gir ifrå øss vi dit i lønndom går
blir gras for hyrdens hvite lam og Sarons sorte får*

*Når Dronningen av Saba gjør Salomo visitt
Je ser a lea lettvind og hu har tenkt seg hit
Om leiet blir forskjellig fra silkeseng til strå
Vi går mot samme paradys og hører harper slå*

*Når sola synk og daler bak slottets tårn og tind
Så kjæm den rare natta med drøm og tankespinn.
Der blir je sjøl Kong Salomo og hæinn blir kanskje den
som står og svarver hatter uti Hattemakers grend.*

Sola skinn på deg, så skuggen fell på meg, og graset er grønt for æille

Alf Prøysen